

UDK 37.018.1-053.4

Izvorni naučni rad
Original scientific paper

Dženan Skelić

POVEZANOST NEKIH ASPEKATA ODGOJNOG STILA SA PONAŠANJEM DJECE U PREDŠKOLSKOJ DOBI

Istraživanje ispituje odnos odgojnog stila koji preferiraju roditelji sa nekim elementima ponašanja njihove djece u predškolskoj odgojno-obrazovnoj ustanovi. Od metoda korišten je deskriptivno-analitički survey metod, od tehnika anketiranje i testiranja. Od instrumenata korišteni su Skala odgojnih stilova, Test fleksibilnosti i Opservacijska lista sa ponuđenim odgovorima. Uzorak čini 44 djece predškolske dobi, jednak broj njihovih roditelja i 5 odgajatelja u predškolskim ustanovama. Istraživački rezultati pokazali su da odgojni stil koji preferira obitelj ne predstavlja značajan prediktor ponašanja djece u predškolskim odgojno-obrazovnim ustanovama, niti prisustva, odnosno odsustva fleksibilnosti kod djece predškolske dobi. Kao varijable koje su najznačajnije prisutne u funkciji predikcije ponašanja i uspjeha djece u predškolskoj dobi pokazale su se stručna sprema majke i ekonomski status obitelji.

Ključne riječi: ponašanje, roditeljski odgojni stil, fleksibilnost

UVOD

Odgojni stil koji preferiraju roditelji predstavlja značajan prediktor u predviđanju određenih aspekata ponašanja djece, posebno kada je u pitanju odnos djece spram vršnjaka, svakodnevnih, ali i školskih obaveza. Odgojni stil kojem su djeca izložena značajno je povezan i sa sklonosti ka perfekcionizmu, značajno određuje neke elemente u procesu socijalizacije i slično. Iako je činjenica o postojanju „osjetljivih faza“ u razvoju već odavno jasno izvedena kao opći postulat psihologije učenja,

posebno kada je u pitanju mogućnost nastajanja „kumulativnog deficita“ (Krapp, 2006), u svakodnevnoj praksi se ne pridaje dovoljno pažnje tome koji relevantni faktori okruženja doprinose bržem i adekvatnijem razvoju dječijih sposobnosti i znanja. Pa i ako uzmemo u obzir specifične razvojne zadaće koje nameće svaka pojedinačna obitelj i njen kulturni milje, ipak u konačnici moramo prihvatiti postojanje univerzalnih parametara procesa zrenja jedinke, odnosno, kako ih Oerter (1995) naziva, univerzalnih antropologijskih konstanti razvoja. Stoga je za očekivati da obitelji, bez obzira na koji odgojni stil se dominantno oslanjaju, ipak u konačnici imaju iste ili maksimalno slične krajnje ciljeve ka kojima su razvojni zadaci usmjereni, te da sam odgojni stil kojem su djeca izložena ne bi trebao biti značajnim prediktorom njihovog psiho-socijalnog zrenja, a posebno ne kognitivne komponente razvoja, odnosno stepena napretka u sticanju znanja i vještina. Za odgojni stil je očekivati da na planu kognitivnog funkcionisanja pokaže povezanost sa tendencijom djece ka kognitivnoj fleksibilnosti, uz prisustvo specifične razlike u odnosu na dimenzije autoritativnost - demokratija, kojima su izloženi. Sa druge strane psiho-socijalni razvoj djece u značajnoj mjeri ovisi o porodičnom miljeu iz kojeg djeca dolaze, a posebno o stepenu obrazovanja roditelja (Skelić, 2009; Skelić, 2005a; Skelić, 2005b). Porodični milje značajno određuje stepen i profil socijalizacije djeteta u skladu sa općeprihvaćenim modelom koji naglašava da socijalizacija nastaje kao produkt raskola između „unutarnjeg“ i „vanjskog“ realiteta (Hurrelmann & Ulich, 2002) pri čemu značajnu ulogu igra subjektivna obrada, a ista je u značajnoj mjeri pod uplivom roditeljskog ponašanja i odnošenja u skladu sa socijalno-kognitivnom teorijom (Bandura, 1977).

PROBLEM ISTRAŽIVANJA

Istraživanje polazi od nekoliko pretpostavki: 1. da postoji značajna povezanost između odgojnog stila kojem su djeca izložena i stepena prisustva rigidnosti odnosno fleksibilnosti kod djece; 2. da postoji povezanost između socio-ekonomskog backgrounda obitelji i uspješnosti djece u odgojno obrazovnim aktivnostima koje se odvijaju u predškolskim ustanovama; 3. da postoji povezanost između socijalnog ponašanja djece i načina na koji komuniciraju sa vršnjacima i socijalnog ponašanja njihovih roditelja u kontekstu odnosa roditelja spram vaspitača i institucija predškolskog odgoja; 4. da postoji povezanost između obrazovnog stepena roditelja i uspješnosti njihove djece u području odgojno obrazovnog procesa predviđenog predškolskim programom.

VARIJABLE UKLJUČENE U ISTRAŽIVANJE

U istraživanje su uključene varijable koje se tiču različitih elemenata ponašanja djece predškolske dobi kako u odnosu na vršnjake tako i u odnosu na odgojno obrazovne sadržaje, te načina ponašanja i komunikacije njihovih roditelja u odnosu spram vaspitača, kao i socioekonomski i obrazovni background obitelji iz koje djeca potiču, te roditeljski stil (kojem su djeca u svojim obiteljima izloženi). Ponašanje djece i njihovih roditelja je evidentirano kroz ček liste koje su na osnovu opservacije, za svako pojedinačno dijete i njihovog roditelja, ispunjavali vaspitači.

Socioekonomski status obitelji i obrazovni status roditelja priskrbljen je na osnovu uvida u lične kartone djece koje vodi uprava predškolske ustanove, a koji se evidentiraju na osnovu iskaza roditelja, te primjerene ankete sa pitanjima-odgovorima zatvorenog tipa koje su popunjavali roditelji za potrebe istraživanja. Odgojni stil je dobijen na osnovu iskaza roditelja na PCRE skali.

Pored ovih općih ponašajnih, socioekonomskih i odgojnih aspekata istraživanjem je obuhvaćen i stepen prisustva rigidnosti za koji je korištena skala fleksibilnosti (Breskin, 1968).

UZORAK

Uzorak čine djeca predškolskog uzrasta koja borave u predškolskim ustanovama u Zenici i njihovi roditelji, te vaspitači predškolskih ustanova u kojima djeca borave. Uzorak čini ukupno 44 djece od čega je 24 muška (54,5%) i 20 ženskih (45,5%). Starosna dob ispitanika se kreće između 37 i 74 mjeseca sa prosječnom dobi od $M=56,77$ mjeseci ($sd=11,25$). Najveći broj ispitanika je u dobi od 52 mjeseca (9,1%) i 71 mjesec (9,1%).

Ispitanici potiču iz obitelji u kojima su jedino dijete (40,9%) ili imaju jednoga brata odnosno sestru (54,5%) ili više braće odnosno sestara (4,5%). Najveći broj djece potiče iz obitelji u kojima majka ima završenu srednju stručnu spremu (43,2%), te visoku stručnu spremu (38,6%), odnosno iz obitelji u kojima otac ima završenu srednju stručnu spremu (65,9%), pri čemu majke imaju u prosjeku značajno viši obrazovni stepen nego očevi ($Z=-2,336$; $p=,019$).

Procijenjeni ekonomski status obitelji u najvećoj mjeri je kategorisan kao dobrostojeći (65,9%) pri čemu se procjenjuje da su to obitelji u kojima su zaposlena oba roditelja.

REZULTATI ISTRAŽIVANJA SA DISKUSIJOM:

Opservirano ponašanje djece, aktivnost, komunikacija i spremnost na suradnju

Najveći procenat djece je od strane vaspitača procijenjen kao miran (47,7%) odnosno promjenjivo miran odnosno nemiran (43,2%), dok je kao nemirno procijenjeno (7,1%) djece. Muški ispitanici su procijenjeni nešto nemirnijima te ih je 50% procijenjeno da su promjenjivo mirni odnosno nemirni, dok u ovoj skupini nalazimo 35% djevojčica, međutim ne nalazimo da je ova razlika statistički značajna ($Z=-1,544$; $p=,123$), odnosno spol se nije pokazao kao značajan prediktor emocionalne i ponašajne stabilnosti djece.

Djeca koja dolaze iz obitelji u kojima su jedinci procijenjena su nešto nemirnijom (11,1%), nego djeca koja dolaze iz obitelji u kojima imaju brata ili sestru (4,2%), ali ne nalazimo da je ova razlika statistički značajna ($Z=-,897$; $p=,370$) odnosno možemo zaključiti kako niti status u obitelji u odnosu na broj djece nije značajan prediktor emocionalne i ponašajne stabilnosti.

Vaspitači procjenjuju kako 59,1% djece prati i surađuje u toku odgojno-obrazovnih aktivnosti, 38,6% je promjenjivo po pitanju saradnje i aktivnosti, dok za samo jedno dijete procjenjuju kako teško prati aktivnosti i da je često odsutno. Kada je u pitanju spolna razlika na ovoj stavci nalazimo kako su djevojčice u puno većoj mjeri procijenjene kao spremne za saradnju i angažman na planu obrazovnih aktivnosti (70%), nego dječaci (50%), međutim, niti ovdje ne nalazimo statistički značajnu razliku u odnosu na spol ($Z=-1,401$; $p=,161$) odnosno spol se nije pokazao kao dobar prediktor uzimanja aktivnog učešća u odgojno obrazovnim aktivnostima.

Djeca koja dolaze iz obitelji u kojima su jedinci procijenjena su manje aktivnom u odgojno obrazovnom procesu (38,9%), nego djeca koja dolaze iz obitelji u kojima imaju brata ili sestru (75,0%), te nalazimo da postoji statistički značajna razlika na ovoj stavci u odnosu na status jedinca u obitelji ($Z=-2,403$; $p=,016$), pri čemu su, dakle, jedinci statistički značajno manje aktivni, što može biti posljedica nedostatka potrebe za nametanjem, te samim time se ispoljava i nedostatak usmjerenosti na takmičenje i nadmetanje zbog nepostojanja konkurencije u matičnoj obitelji.

Za 47,7% djece vaspitači smatraju kako brzo napreduju i sa lakoćom usvajaju sadržaje, dok 50% djece napreduje uz neznatne poteškoće, te se ponovno za jedno dijete vaspitači izjašnjavaju kako teško prati sadržaje i sporo ih usvaja. Na ovoj stavci također nalazimo da su djevojčice procijenjene kako brže napreduju na planu odgojno-obrazovnih aktivnosti (65,0%), nego dječaci (65,0%), ali ne nalazimo

statistički značajnu razliku u odnosu na spol ($Z=-1,830$; $p=,067$). Za djecu koja dolaze iz obitelji u kojima su jedinci procjenjuje se kako nešto slabije napreduju (44,4%), nego djeca koja dolaze iz obitelji u kojima imaju brata ili sestru (54,2%), ali ne nalazimo da je ova razlika statistički značajna ($Z=-,769$; $p=,442$).

Za 81,8% djece vaspitači procjenjuju kako su blaga u komunikaciji sa vršnjacima i suradnički nastrojena, dok za 4,5% djece smatraju kako nisu komunikativna ali da ne pokazuju znakove agresije, dok za čak 13,6% djece ističu kako su komunikativna ali sklona agresiji.

Ovako visok postotak djece sklone agresiji zabrinjavajući je i u skladu je sa porastom stresa uočenim generalno u obiteljima u BiH a što se reflektira i na pojavu visokog stepena agresije kod djece (Skelić, 2013), a što korespondira sa dobijenim rezultatima studija o povezanosti obiteljskog stresa sa ponašanjem i samovrednovanjem djece (Conger i dr., 2000).

Nalazimo kako su djevojčice procijenjene kao blaže i u većoj mjeri saradnički nastrojene u interakciji sa vršnjacima (95,0%), nego dječaci (70,8%), a na ovoj stavci nalazimo i statistički značajnu razliku u odnosu na spol ($Z=-2,003$; $p=,045$), što je u skladu sa uobičajeno nešto većom sklonosti djevojčica ka suradnji i interpersonalnim relacijama prema ESI modelu. Djeca koja dolaze iz obitelji u kojima su jedinci procijenjena su kao jednako komunikativna sa drugom djecom (83,3%), tj. djecom koja dolaze iz obitelji u kojima imaju brata ili sestru (83,3%), te ne nalazimo statističku značajnost ($Z=-,020$; $p=,984$).

Opservirano ponašanje roditelja, komunikacija i spremnost na suradnju

Vaspitači procjenjuju kako je 86,4% roditelja komunikativno, zainteresirano i objektivno po pitanju djeteta; 4,5% roditelja nije komunikativno ali ne iskazuje ispade u komunikaciji, dok su roditelji jednog djeteta procijenjeni kao nekomunikativni i skloni ispadima u komunikaciji, te čak 6,8% roditelja spada u kategoriju koja je zainteresirana ali sklona ispadima i subjektivna po pitanju svoga djeteta. Vaspitači procjenjuju kako su roditelji ženske djece skloniji komunikaciji te objektivniji kada su u pitanju njihova djeca (95%) nego roditelji muške djece (79,2%), ali ne nalazimo statistički značajnu razliku ($Z=-1,443$; $p=,149$). Roditelji koji imaju samo jedno dijete u nešto većoj mjeri su nezainteresirani za komunikaciju sa odgajateljima (11,1%) nego roditelji sa dvoje djece (4,2%), ali ne nalazimo da je ta razlika statistički značajna ($Z=-,200$; $p=,842$).

Povezanost pojedinih aspekata porodičnog miljea i dječijeg ponašanja

Istraživanje pokazuje kako stručna sprema majke predstavlja značajan kriterij u odnosu na ponašanje djeteta, stepen dječije uključenosti i saradnje u odgojno obrazovnim aktivnostima, te komunikaciju sa vršnjacima (**F=6,345; p=,003**), gdje nalazimo kako pozitivni aspekti dječijeg ponašanja rastu sa stručnom spremom majki što je u skladu sa drugim istraživanjima (Zloković, 1989; Skelić, 2009, 2005a, 2005b). Ovo nije slučaj sa stručnom spremom oca kod koje ne nalazimo ovakav trend. Značajnija uloga majke očekivana je u društvu koje karakteriše dominantno patrijarhalna podjela uloga kakvo još uvijek imamo u BiH.

Također nalazimo kako i ekonomski status obitelji predstavlja značajan kriterij u određenju dječijeg ponašanja, stepena dječije uključenosti i saradnje u odgojno-obrazovnim aktivnostima, te komunikacije sa vršnjacima (**F=3,23; p=,019**) gdje nalazimo kako pozitivne ponašajne karakteristike opadaju sa opadanjem socioekonomskog statusa i to uporedo na planu ponašanja i na planu aktivnosti i saradnje ali i napredovanja kroz odgojno-obrazovni proces, što je u skladu sa ranijim nalazima (Skelić 2010a, 2010b, 2009, 2005b). Nismo dobili značajnu povezanost između odgojnog stila kojem su djeca izložena i procjene od strane vaspitača o stepenu poslušnosti djece, stepenu njihove saradnje u toku odgojno obrazovnih aktivnosti, niti stepena napredovanja.

Razlike u odgojnim preferencijama roditelja

Kada je u pitanju odgojni stil koji preferiraju roditelji u odnosu na mušku ili žensku djecu nismo našli statistički značajnu razliku. Razlika se ne javlja niti u odnosu na preferirani odgojni stil niti na pojedinačne aspekte odnošenja spram djece s obzirom na njihov spol. Kada je u pitanju stručna sprema majke rezultati istraživanja ne pokazuju statistički značajnu razliku u odnosu na odgojni stil koji se preferira u obitelji. Izuzetak čini stavka *Smatram da su djeca dužna poštovati moja pravila sve dok žive pod mojim (našim) krovom*“ (**F=7,645; p=,000**), pri čemu najviši stepen slaganja sa ovom tvrdnjom nalazimo kod majki koje imaju srednju stručnu spremu (**M=3,52; sd=,512**); ova razlika prema post hoc analizi otpada primarno na tu kategoriju ispitanika, spram kategorije majki koje imaju osnovnu školu (**M=2,00; sd=1,41**) a koje iskazuju najniži stepen slaganja. Ovakav rezultat bi se dao razumijevati u kontekstu manje dominantnih uloga majki u obiteljima sa nižim

stepenom obrazovanja koje su najčešće patrijarhalnije orijentacije i preferiraju submisivniju ulogu žene.

Niti stručna sprema oca ne igra značajnu ulogu na planu preferencije odgojnog stila osim u slučajevima sljedećih itema: stavka - *Vjerujem da se vrijednosti trebaju prenijeti na djecu, a ako se sa tim vrijednostima ne slažu, mogu odabrati druge tek kada budu dovoljno odrasli i samostalni* ($F=4,827$; $p=,006$); stavka - *Smatram da su djeca dužna poštovati moja pravila sve dok žive pod mojim (našim) krovom*“ ($F=5,608$; $p=,003$); stavka - *Dječije ponašanje uvijek treba imati posljedice, bilo da su dobre ili loše* ($F=7,756$; $p=,000$); te stavka - *Djeca ne bi trebala zaboraviti koliko se žrtvujemo za njih* ($F=2,870$; $p=,049$). U svim slučajevima (navedenim itemima) stepen slaganja sa stavkom opada sa rastom stepena stručne spreme, odnosno stepen iskazane roditeljske rigidnosti u odgojnim svjetonazorima opada sa porastom stručne spreme.

Kada je u pitanju povezanost socio-ekonomskog statusa sa odgojnim stilom, nalazimo kako se statistički značajna razlika javlja isključivo kada je u pitanju zastupljenost permisivnog odgojnog stila ($F=3,636$; $p=,021$), pri čemu obitelji lošeg socio-ekonomskog statusa u najvećoj mjeri preferiraju permisivni stil odgoja ($M=33,0$) dok ga obitelji koje su procijenjene kao dobrostojeće primjenjuju u najmanjoj mjeri ($M=26,13$), te se prema post hoc analizi razlika javlja upravo na odnosu između ove dvije kategorije.

ODNOS ODGOJNOG STILA SA PRISUSTVOM FLEKSIBILNOSTI U MIŠLJENJU KOD DJECE

Sukladno rezultatima većine istraživanja koja su pokazala da roditeljski odgojni stil značajno određuje funkcionisanje djece, njihovo psihičko zdravlje, autopercepciju, samodoživljavanje i generalno zadovoljstvo životom (Galambos, N. L.; Barker, E. T., Almedia, D. M., 2003) očekivali smo da će se javiti statistički značajna razlika i kada je u pitanju odnos odgojnog stila kojem su djeca izložena i njihova sklonost ka fleksibilnosti u mišljenju. Ovakvu razliku pak nismo pronašli, tako da rezultati ANOVA-e iznose: za autoritarni stil i fleksibilnost u mišljenju $F=,524$ ($p=,899$); za egalitarni stil i fleksibilnost u mišljenju $F=,884$ ($p=,571$); te za permisivni stil i fleksibilnost u mišljenju $F=,877$ ($p=,578$).

Statistički značajnu razliku na stepenu izražene fleksibilnosti u mišljenju nalazimo isključivo u odnosu na dvije stavke vezane za odgojni stil, a to su: *Mislim da se djeca moraju stalno kontrolirati dok ne budu dovoljno odrasla da odlučuju u svoje ime*

($F=4,477$; $p=,001$), te *Smatram da je najvažnije zajedničko rješavanje porodičnih problema*“ ($F=2,887$; $p=,012$). Ukoliko detaljnije razmotrimo ove dvije stavke vidljivo je kako one najdirektnije odražavaju spremnost na slobodu ponašanja i mišljenja te je sukladno koncepciji fleksibilnosti u mišljenju da se takav odgojni odnos direktno odražava na stepen fleksibilnosti kod odgajnika. Upravo ovako formulisane odgojne suprotnosti imaju značajan upliv na formiranje načina kako percepcije okruženja tako i njegovog procesuiranja i razumijevanja (Ben-Zur, 2003).

ZAKLJUČAK

Istraživanje pokazuje kako su stručna sprema majke i socio-ekonomski status obitelji značajni prediktori ponašanja djece predškolske dobi, posebno sa aspekta njihove efikasnosti u praćenju i usvajanju sadržaja odgojno-obrazovnih aktivnosti. U istraživanju nismo dobili očekivanu vezu između prisustva fleksibilnosti u mišljenju i odgojnog stila kojem su djeca izložena u matičnim obiteljima.

LITERATURA

1. Bandura, A. (1997). *Social learning theory*. Prentice Hall. New York.
2. Breskin, S. (1968). Measurement of rigidity, a non-verbal test. *Perceptual and motor skills*, 27: 1203-1206.
3. Conger, K. J., Rueter, M. A. & Conger, R. D. (2000). The role of economic pressure in the lives of parents and their adolescents: The family stress model. In: Crockett L. J. & Silbereisen R. K. (Eds.), *Negotiating adolescence in times of social change* (201-223). Cambridge University Press. Cambridge.
4. Hurrelmann, K. & Ulich, D. (2002). *Handbuch der Sozialisationsforschung*. Beltz. Weinheim.
5. Ben-Zur, H. (2003). Happy Adolescents: The Link Between Subjective Well-Being, Internal Resources, and Parental Factors. *Journal of Youth and Adolescence*, br. 2, 67 — 79.
6. Galambos, N. L.; Barker, E. T., Almedia, D. M. (2003). Parents Do Matter: Trajectories of Change in Externalizing and Internalizing Problems in Early Adolescence, *Child Development*, br. 2, 578 — 594.
7. Krapp, A. (2006). *Paedagogische Psychologie*. Beltz PVU. Weinheim.

8. Oerter, R. (1995). Kultur, Oekologie und Entwicklung. In R. Oerter & L. Montada (hrsg.), *Enzwicklungspsychologie*. Beltz PVU. Weinheim.
9. Proroković, A. (2002). Breskinova skala rigidnosti: Procjena nekih metrijskih osobina. *Radovi-razdio filozofije, psihologije, sociologije i pedagogije*, 41(18): 31-34
10. Skelić, Dž. (2013). Posljedice konzumacije animiranog nasilja *Časopis Mualim*. (56), 34-38.
11. Skelić, Dž., Beganović, A. (2010a). Povezanost obiteljske atmosfere sa prosocijalnim tendencijama mladih. *Book of abstracts. III međunarodni naučno-stručni skup „Edukacija nastavnika za budućnost“*, Pedagoški fakultet u Zenici; Zenica.
12. Skelić, Dž., Alić A. (2010b). Influence of the Inner Family Variables on the Estimation Life Quality, XIV World Congress of Comparative Education Societies, Bordering, Re-Bordering and New Possibilities in Education and Society - The Book of abstracts, Bogazici University, Turkey.
13. Skelić, Dž., Alić, A. (2009). Postignuća učenika u kontekstu porodičnih prilika. U *Sekundarna analiza TIMSS 2007*. Agencija za predškolsko, osnovno i srednje obrazovanje. Sarajevo.
14. Skelić, Dž., Skelić, B. (2005a). Roditeljski angažman u slobodnom vremenu i školski uspjeh njihove djece. *Didaktički putokazi*. Br. 34. p:32-38.
15. Skelić, Dž., Hozić, I.. (2005b). Povezanost pohađanja predškolskih ustanova i spremnosti za polazak u školu. *Didaktički putokazi*. Br. 36. p:31-39.
16. Zloković, J. (1998). *Školski neuspjeh-problem učenika, roditelja i učitelja*. Filozofski fakultet Rijeka. Rijeka.

THE RELATIONSHIP BETWEEN AN EDUCATIONAL STYLE WHICH PARENTS PREFER AND SOME ELEMENTS OF THEIR CHILDREN'S BEHAVIOR IN A PRESCHOOL EDUCATIONAL FACILITY

Summary

The research deals with the relationship between an educational style which parents prefer and some elements of their children's behavior in a preschool educational facility. Some of the methods used were a descriptive-analytic survey method and some of the techniques: surveys and tests. Among some of the instruments there were: an educational style scale, a flexibility test and an observational list with multiple-choice answers. The sample involved with 44 preschool children, their parents and 5 teachers in preschools. The research showed that educational styles preferred by the preschool children's families is not a significant factor in determining the behavioral patterns of the children, neither is an absence of their flexibility. Factors which did matter was the educational background of their mothers and the financial status of their families.

Keywords: Behavior, their parents educational style, flexibility

Adresa autora

Authors' address

Skelić Dženan

Filozofski fakultet u Zenici

dzenan.skelic@gmail.com